

“ΜΩΡΑΙΝΗ ΚΥΡΙΟΣ ΟΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΑΠΟΛΕΣΗ,”

‘Η συνεχής σχεδόν εμπόλεμος κατάστασις ανατρέχοντες πίσω από το 1912, διάφορα μεσολαβήσαντα γενικώς, επέφεραν αντίκτυπον εις τὰ διίφορα γενικά κοινωνικά προβλήματα καὶ ἐξηνάγκασαν όλους τοὺς λαούς, ὅλας τὰς τάξεις νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πηλὴν τακτικὴν καὶ τὴν ἀδιαφοροῦσαν διὰ τὰ κοινὰ, καὶ νὰ παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ συνεγγυς τὰς ἐκείναις δημο-συρροῦνται κοινωνικὰς συνθήκας. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ὁ ἀπλὸς ἀγροτικὸς κόσμος ὑποχρεωτικῶς ἀκολούθει. Ἐφ’ ὅσον εἰς περιόδους σκληρὰς, ὑπεδουλώθημεν ἀπὸ βαρβάρους κατακτητὰς ἐπὶ ἔτη, ἐσφραγίσθημεν κατὰ χιλιάδας, ἐγυμνητεύσαμεν, ἐπεινάσαμεν, ἐδιψάσαμεν, ἐξορίσθημεν καὶ ἐκρεουργήθημεν κατὰ χιλιάδας ἀπὸ νομιζομένων ἀδελφῶν μας, ἐνῶ ἐκ τῶν ἐγκλημάτων τῶν ὀνομάσθησαν «οἱ ἀγριοὶ τοῦ Βορᾶ», καὶ τέλος ὑπέστημεν καὶ ἐζητάμεν μὴν κατὰστάσιν πού ὅταν ἀναγνώσων τὰ διὰ δρασ-ματιζόμενα γεγονότα, αἱ ἐρ-χόμενα γενναῖα ἀσφαλῶς θὰ τὰ θεωροῦν μύθους καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἦ-σαν πραγματικότης. Ἀλλὰ πόλεμος ἦτο, καὶ πόλεμος τὶ ἄλλο θὰ πῇ παρὰ ὅτι ὁ ἀν-θρῶπος ὁ κατ’ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν πρὸς τὸν Θεὸν ἐγ-καταλείπει τὰ ἀνθρωπιστικά ἰ-δεώδη καὶ ὡς τίγρις ἐπιπίπτει ὁ εἰς ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Καὶ, ὁ κόσμος ἐπερίμενεν νὰ τελεῖται ὁ πόλεμος νὰ παύσῃ τὸ ἀλληλοσκότωμα. Καὶ ἐπαυσεν ὁ πόλεμος καὶ ἡ Νίκη ἐστεφάνωσε τὰ Συμ-μαχικά ὅπλα τὰ ὅποια ἐμά-χοντο προκληθέντα ὑπὸ αἰ-μοβόρων καὶ ἐγνώστων ἀρ-χιῶν, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ἐλευθερίας τῆς Δικαιο-σύνης. Μαζὺ μὲ τὰ Συμμαχι-κά νικηφόρα Στρατεύματα, ἐμάχετο καὶ ἡ Πατρίς μας μὴ φισθεῖσα οὐδεμιᾷ θυσίᾳ. Ἐ-μάχετο εἰς τὸ πλευρὸν Μεγά-λων Συμμάχων γὰρ νὰ διατη-ρήσῃ τὸ πάτριον ἔδαφος, νὰ διατηρήσῃ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια, καὶ ὅχι νὰ κατακτήσῃ λαοὺς ἢ νὰ βλάψῃ οὐδέν. Καὶ ἐνῶ ἡλτίχμεν νὰ ἴδωμεν μὴν καλλιτέρευσιν τῆς καταστά-σεως γὰρ τὴ μικρὴ εἰς ἔκτα-σιν, μεγάλῃν εἰς τὰ ἰδεώδη ἔ-λευθερίας καὶ δικαιοσύνης Πατρίδος μας, ἀντιστρέφονται τῆς φύσεως οἱ ὅροι καὶ ὁρισμέ-νοι σύμμαχοι τῆς χθρς δημι-ουργοῦνται ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ ἐναντίον παντὸς ζητήματος Ἑλληνικοῦ. Περνοῦν τὰ Δε-κεμβριανά καὶ ἐγείραν φανε-ρὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ Ἑλληνι-κοῦ ἔδαφους. Ἡ Πατρίς μας πενθεῖ. Δημιουργοῦνται καὶ ὑποθάλλονται ἀναρχικαὶ ὁρ-γανώσεις μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν—δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸν γράψω, δὲν μπορεῖ τὸ χέρι νὰ τὸν γράψῃ. Ὁ Λαὸς ὁ Ἑλλη-νικός, τὸ πλεῖστον τῆς ὑπαί-θρου, πλήττεται κατακαρδῶς, καίγονται τὰ σπίτια του, κρε-ουργεῖται, πρόσφυγες πλημ-μυρίζουν εἰς τὰς πόλεις. Καὶ ὅλα αὐτὰ δικαιολογοῦν πλή-ρως τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀ-γωνίαν τοῦ κόσμου. Δὲν πρό-κειται ποῖα περὶ ἐνὸς τυχαίου ἐπεισοδίου. Ἐδῶ παίζεται ὁ παρῆς, ὑπαρῆς ὡς φυλὴ, ὡ-

παρῆς ὡς Κράτος, ὡς οἰκογέ-νειν, ὡς ἄτομον. Ἐδῶ κινδυνεύει ἡ Ὁρθοδοξία, ἡ πίστις τῶν προγόνων μας, δίδωκεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὁ-λόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ Κράτους, πού γὰρ νὰ κτισθῇ μόνον γνή-σιον Ἑλληνικὸν αἷμα ἔχει χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ ἀρχαιο-τάτω χρόνων σίεται ἐκ θεμε-λίων. Εἰς κάθε Ἑλλήνα ἀρ-ρενα ἡ θῆλυ νέον εἶτε γέρον-ἐπισωρεῦνται ὑψίστα καθή-κοντα. Οὐδετερότης ἡ ἀδρά-νειν καὶ ἡμᾶς, δὲν εἶναι μόν-ον ἀναίσθησις ἀλλὰ κατα-λήγει νὰ εἶναι αὐτοῦσιον ἐγ-κλημα. Ἀγνοία τῆς κατα-στάσεως ἀκόμη χειρότερον. Βλέπομεν μεγάλους Συμμά-χους εἰς τὸ πλευρὸν μας, αὐ-τὸ δὲ, δημιουργεῖ διὰ πάντα Ἑλλήνα μεγαλύτερα καὶ ὑ-ψηλότερα τὰ καθήκοντα. Τὰ τέκνα τῆς Πατρίδος μας μά-χονται κατὰ τῶν ἐντοπιῶν καὶ ξένων ἀναρχικῶν. Τὰ βουνὰ ποτίζονται μὲ τὸ αἷμα τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος. Αἱ ἀτακτοὶ ὁρδαὶ τῶν ἀναρ-χιῶν δὲν φείδονται οὐδενός. Φωτὶ καὶ σιδήρους ὅπου πε-ράσουν. Καὶ περνοῦν αἱ ἡμέ-ραι, οἱ μῆνες καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν συνερχασίαν τῶν δύο μεγάλων Ἑλληνικῶν Κομμά-των καὶ ἀμέσως εἰς τὴν ἀ-μνηστίαν. Ὁ κόσμος πού πα-ρακολουθεῖ τὰ πάντα διότι αὐτὸς καὶ πληροῖται, σχολιά-ζει ἐπιφέρει κρίσεις. Ἀλλὰ παραμερίζοντες τὰς ἀνευθύ-νους κρίσεις, ἕνα εἶναι τὸ θετικόν. Ὁ πολιτικὸς κόσμος πού διὰ τῆς φήμης τοῦ Λα-οῦ κυβερνᾷ τὸ ὑπὸ τρικυμί-ας-σκληρὰς καταληφθέν Ἑλ-ληνικὸν σκάφος ἀναγνωρί-ζουν τὴν ἀνάγκην, παραδε-χόμενος ὅτι ὑπέρτατον Ἑθνι-κὸν συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν ἀμνηστίαν συνκατατίθετα. Ἀλλὰ ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ἐγνωρίζαμεν ὅτι δὲν ἐπρόκει-το νὰ ἐξῇ κανὲν θετικὸν ἀ-ποτέλεσμα ἀσφαλῶς θὰ τὸ εἶχαν ὑπ. ὅφει οἱ κυβερνῶν-τες. Καὶ γεννᾶται τὸ σκλη-ρὸν συμπέρασμα. Μιὰ μάννα γὰρ τὴν Ἑλλάδα μας πληγω-μένη ἀπὸ ξένους πού δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιτάξῃ τίποτα, εἰμὴ μόνον τὴν ἐλπίδα εἰς τὴν θείαν δύναμιν, καὶ εἰς τοὺς συμμάχους τῆς πληγώ-νεται κατὰ μεγάλο ποσοστὸν καὶ ἀπὸ τὰ κάποτε τέκνα τῆς τὰ ὅποια ἐλιποτάκτισαν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν μας οἰκογέ-νειν καὶ παρὰ τὰ κτυπήμα-τα, ἀνοίγῃ τὰς ἀγκάλας τῆς νὰ τὰ δεχθῇ ὡς τὸν ἄσπτον υἱὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ νὰ χρωμέν ὅλοι μαζὺ καὶ δὲν ὑπακούουν, ἀλλὰ μὲ χειρότερον μῖσος προχωροῦν εἰς τὸ ἐθνοκτόνον ἔργον τῶν. Δὲν μποροῦν νὰ ἀνανύψουν. Τέτιο καὶ δὲν τὸ ἐβρίσκει οὐτε εἰς μυθιστορήματα. Ὁ ἔ-λεγχος τῆς συνειδήσεως δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ σκεφθοῦν, ὑ-πακούουν τυφλῶς καὶ ὡς μη-χανὴ ἐν κινήσει ἐκτελοῦν τὰ διατασσόμενα, ἀδιαφοροῦν-τες διὰ τὰς σκληρότητας. Δι-ότι τὸ ζήτημα τῆς ἀνταρσίας δὲν εἶναι ἐσωτερικόν, ἔχει βαρύτερα ἐλατήρια καὶ σχέ-δια τὰ ὅποια ὅμως ἐὰν κάπο-τε αἱ περιστάσεις ἐπέβαλλαν νὰ θεωροῦνται δευτερεύοντα

ζητήματα καὶ ἂν ἄλλῃ ἐσυ-ζητήθησαν εἶτε ἐὰν ὑπεσχέ-θησαν ὡς διευρυνθῇ ἡ κα-τάστασις δὲν πρόκειται νὰ λάβουν χώραν. Καὶ ἄραγε, ἐσκέφθησαν ποτὲ ποῖων στα-νικῶν σχεδίων γίνονται ἐ-κτελεσται; Καὶ νομίζω, ἐ-ὰν ἡ Θεία Δύναμις δὲν ἐβο-ήθη τὴν Πατρίδα μας, ἐὰν Μεγάλοι Σύμμαχοι Φιλελεύ-θεροι λαοὶ δὲν ἦσαν ζωσμέ-νοι τὴν ρομφαίαν νὰ ὑπο-στηρίξουν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν παραστῇ ἀνά-γκη, ὅτι κατακρεουργημένος ὁ ἐχέφρων λαὸς, θὰ ἐπέλε-ον αὐτοὶ; Ἡμεῖς πού μόνον δύο γράμματα ξέρομεν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν πέ-ραν οὐτε κατὰ ἐν χιλιόμε-τρον, λέγομεν ὅχι. Πῶς θὰ ἐμπιστευθοῦν εἰς αὐτοὺς τὸ πρᾶπαν ἀφοῦ θὰ ἔχουν ὑπ. ὅφει τῶν ὅτι δὲν ἐφείσθησαν τῆς Πατρίδος τῶν; Ἀπλοῦ-στατα θὰ εἶχον τὴν τύχην, πού θὰ εἶχε ὁ Ὁδισσεὺς ἀπὸ τὸν κύκλωπα ἐὰν δὲν ἐμνη-νεύετο τὴν λῆθ α φυγὴν μέ-σω τοῦ κροῖου. Καὶ ἀνακεφα-λιώνοντες τὰ ἀνωτέρω καὶ ἔχοντες ὑπ. ὅφει τὰ γεγονό-τα ἀπὸ τῆς δοθείσης ἀμνηστί-ας καὶ ἐντεῦθεν μὲ πικρίαν προσέδομεν. Μωραίνῃ Κύ-ριος ὅν βούλεται ἀπολέσῃ.

ΚΩΝ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΟΙ-ΚΟΥΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΩΝ

Ἐνα ἐρώτημα μᾶς ἐπὶ πρῶ-σαν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἀρ-μοδίαν ὑπηρεσίαν ἡ ὁποία προ-ῖσταται τῆς Οἰκ. Σχολῆς Καρ-βουνάδων. Ἐὰν ἡ Σχολὴ ἰδρύ-θη διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ προσωπικοῦ τότε ἔχει καλῶς. Ἐὰν ὅμως ἰδρύθη, διότι τὸ Κρά-τος ἠθέλησε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ κοινὰ ἰδὼν Κυθῆριον τότε ἔχει θέσιν ἡ φράσις πού ἐλέχθη πα-λαιότερον εἰς κάποιαν ψευδο-νόδον τῆς Φλωρεντίας. «Οὐδὲν ἐποιήσαμεν» μόνον αὐτὸ.

Σ.Ο.Σ. ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ ΑΙΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν ἐκ-ή-ρξε συναγεμῶν καὶ ὁ Λαὸς εἶναι ἐπὶ ποδός. Δὲν πρόκειται γὰρ μικροπράγματα, πρόκειται γὰρ τὴν ὑπάρξιν τῆς Ἑλλάδος μας. Καὶ ἡμεῖς ἡ ἀγροτικὴ τάξις πού σκληρὰ ἐπληρώσαμεν καὶ πληρω-όμεν τὴν κομμουνιστικὴν ἐ-σπεμμένην ἐπίθεσιν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ χρι-στιανισμοῦ εὐλαβεστάτα ἀπευ-θύνομεν τὸ σῆμα Σ.Ο.Σ. πρὸς τοὺς μεγάλους Συμμάχους ἀδελ-φούς ἀγρότας τῆς Ἀγγλικῆς Αὐ-τοκρατορίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοὺς λέγομεν. Ἀδελφοὶ Ἀ-γρόται τῆς Ἀγγλικῆς Αὐτοκρα-τορίας καὶ τῶν Ἑνωμένων Πο-λιτικῶν βοηθήσατε πρὸ τοῦ εἶναι πολὺ ἀργά.

ΤΟ ΚΟΝΟΣΤΑΖΙ ΤΗΣ ΚΑΚΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

Τὸ εἰκονοστάσι τῆς κακῆς Μέ-λισσας εἶναι ἐτοιμόροπο. Ρίπτει τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει νὰ ἐπισκευ-ασθῇ, τῶσον πρὸς σεβασμὸν πρὸς τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα ὅσον καὶ ὅτι ἀποβαίνει χρησιμώτατον διὰ τοὺς διαβάτας καὶ τοὺς μαθητὰς ἐν και-ρῷ χειμῶνος. Ὑπάρχουν εὐκατά-σταται πού μποροῦν νὰ τὸ ἐπι-σκεύασουν. Ἄν αὐτοὶ κοφθεύουν, ἄς ἀναλάβουν αἱ Κοινότητες πρῶτοβουλίας ἢ ἡ Μονὴ Μυρτιδι-ῶν. Ἐὰν δὲν δυνάμεθα νὰ δημι-

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ; ΟΧΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΠΟΛΛΑ

Βέβαια ἀναγνώσται μου θὰ ἀπορεῖται ἂν νομίσητε ὅτι θέ-λω νὰ ἐπεμβαίνω καὶ εἰς Θε-ολογικά, σὰς λύω ὅμως τὴν ἀπορίαν, ὅτι δὲν πρόκειται γὰρ τέτια πράγματα, ἀλλὰ θέ-λω νὰ γράψω γὰρ κάποιο πού τὰ μέγιστα εὐεργέτησε καὶ εὐ-εργετῇ τὰ Κυθῆρα καὶ ἡ ἀ-νωτέρω φράσις μου εἶναι ἀπα-ραίτητη ὡς εἰσαγωγή εἰς τὸ θέμα μου. Ὅλοι οἱ Χριστι-ανοὶ ξέρομεν τὴν παραβολὴν τοῦ πλουτοῦ καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου. Ὁ πλούσιος ἐφραί-νετο κατ’ ἡμέραν λαμπρῶς. Ὁ Λαζαρος μὲ τὰς πληγὰς τοῦ κατέκειτο εἰς τὴν πόρταν τοῦ πλουτοῦ, ἐνόμιζε ὅτι θὰ συ-νεκίνη τὴν καρδίαν τοῦ ἀλλὰ τίποτα. Ἡ σκληρὴ καρδιά τοῦ πλουτοῦ δὲν ἐκάλυπτετο. Ἀλ-λὰ πέρασαν τὰ χρόνια, ἤλθεν ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου γὰρ τοὺς κακοὺς πλουσίους ὡς ὁ τῆς παραβολῆς, πᾶν οἱ κό-λακες, πᾶν τὰ ὄργια, πᾶν αἱ τρυφαί καὶ ξεφαντώσεις, ὅλα σκιά καὶ διελύθησαν. Καὶ ἐκεῖ πού πῆγε εἰς τὰ βάσανα ἀντί-κρουσε τὸ πτωχὸ Λάζαρο καὶ τοῦ ἐξήτει μιὰ σταγόνα ὕδα-τος. Τότε ἐνεθυμήθη τὸ «Τὶ ὠφελήσῃ ἀνθρώπον ἐὰν κερ-δίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζη-μιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ». Ἦτο ὅμως ἀργά πλέον ὁ νυμφὼν εἶχε κλύση ὅπως αἱ μωραὶ παρθένου. Διότι ὁ Θεὸς δὲν χαρίζει τὸν πλοῦτον εἰς τὰ ἄ-τομα διὰ νὰ ποιοῦνται κακὴν χρῆσιν αὐτοῦ, εἰς ὅργια εἰς ἐκ-δικήσεις κ.λ.π. ἀλλὰ τὸν ἐμψυ-στεύεται εἰς τὰ ἄτομα διὰ νὰ ποιοῦνται καλὴν χρῆσιν αὐ-τοῦ. Νὰ θεραπεύουν ἀνάλογα μὲ τὴν δυναμικότητα τὰς κοι-νωνικὰς ἀνάγκας, νὰ βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἐν φυλακῇ. Καὶ τότε εἶναι πραγματικοὶ πλούσιοι, ἀπο-λαμβάνουν ἥρεμον καὶ εὐτυχι-σμένην ζωὴν καὶ ἀποταμιεύ-ουν ἀρετὰ διὰ τὴν ἡμέραν ἐ-κείνην, εἰς τοὺς οὐρανίους βί-βλους. Αὐτὸς ὁ πλούσιος εἶναι ὁ εὐλογημένος, πού σκορπᾷ τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία στὴ φτώχεια, στὴ δυστυχία, στὰς χήρας εἰς τὰ ὄρφανὰ. Ἡ περι-οδὸς πού ἡ ἀνθρωπότης ἐπέ-ρασεν ἔγινε ἀφορμὴ νὰ παρου-σιαστοῦν εἰς γενικὴν κλίμακα τὰ πλούσια Κράτη τὰ ὅποια ὅ-χι μόνον δὲν σπαταλοῦν τίπο-τα πέραν τοῦ δέοντος, ἀλλὰ ἐ-φαρμόζουν οἰκονομίαν γὰρ νὰ

δώσουν ζωὴν εἰς τοὺς κινδυν-εύοντας συνανθρώπους τῶν τῶν πτωχῶν Κρατῶν, ὅπως εἶναι τὰ Φιλελεύθερα Κράτη, οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι, Ἡ-νωμένοι Πολιτεῖαι καὶ Ἀγγλι-κὴ Αὐτοκρατορία μὲ τὰς κτή-σεις τῶν. Παράλληλα πρὸς τὰ γενικά βοηθήματα ἡ περίστα-σις ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ προ-καλέσῃ καὶ ἐνίσχυσιν ἀπὸ καρ-δίας χριστιανικὰς, ἀπὸ μεμο-νουμένα άτομα συμπατριώτας εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Θεία Πρό-νοια ἐνεπιστεύθη τὰ πρὸς τοῦ-το οἰκονομικὰ μέσα. Καὶ τὸ μι-κρὸ Τσιγγὶο εἰς τὸ Κεφάλαιον αὐτὸ ἔχει ἀρετικούς εὐεργέτας νὰ ἐπιδείξῃ. Τὰ τέκνα τῶν Κυ-θῆρων εἰς τὴν ξένην διὰ τῆς τιμιότητος τῶν, διὰ τῆς ἐντί-μου ἐργασίας τῶν, διὰ τῶν οἰ-κονομικῶν τῶν, δὲν ἐτίμησαν μόνον τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, ἀλλὰ εὐεργέτησαν εἰς θέσιν νὰ βοηθήσουν γενικῶς τὸν Κυθῆ-ραϊκὸν λαόν, τῶσον εἰς τὸ στενὸ συγγενικὸ περιβάλλον ὅ-σον καὶ εἰς τὰ διάφορα γενι-κῶς συμπεφέροντες ζητήματα. Ἀπεδείχθησαν πραγματικοὶ πλούσιοι, δίδοντες πολλὰ. Εἶναι πολλοὶ οἱ εὐεργέται τῶν Κυθῆρων ὅπως ἀσχολήθημεν καὶ εἰς τὴν «Τροῦθ» καὶ εἰς τὸ ὅσον οὕτω κυκλοφοροῦν βιβλίον μου «Τὰ Κυθῆρα Σκλα-βωμένα» καὶ οἱ ὅποιοι τὸν Θεῖον Νόμον ἀκολουθοῦντες διαρκῶς ἐρευνοῦν νὰ ἀνακα-λύψουν πού ὑπάρχει ἀμέσως ἀνάγκη νὰ ἐλθουν ἀρωγῇ, ἔ-χουν ἐπίγνωσιν οἱ ἑλκετοὶ αὐτοὶ Κυθῆριοι ὅτι ἔνα δάκρυ ἀποσπογγιζόμενον καὶ ἕνας ἀ-ναστεναγμὸς ἀνακουφιζόμενος ἀξίζει πᾶν πολὺ περισσότερον παρὰ ὅλας τὰς ξεφαντώσεις τῆς ἐποχῆς μας. Πρωτευεργέ-της παρουσιάζεται ὁ κ. ΜΙΧΑ-ΗΛ ΣΕΜΙΤΕΚΟΛΟΣ. Εἶναι εἰς κάθε Κυθῆριον γνωστὰ αἱ εὐεργεσίαι τοῦ καὶ προσθέτο-μεν μόνον τὴν πληροφορίαν ἣν ἔχομεν. Παρήγγειλε νὰ συμπληρώσῃ ὅλας τὰς ἐλλεί-ψεις εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἀ-γίου Ἀντωνίου εἰς Κατοῦνι, πρὸς δὲ ἀπέστειλεν ραδιόφω-νον εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Λου-ράντον Σάββαν ἐξάδελφόν του. Ὁ Θεὸς πού παραγγέλλει «Ὁ ἐλεῶν δανείζῃ Θεῷ» θὰ εὐλο-γῇ τὰ ἔργα τῶν. Ἡ Κυθῆρα ἰ-κὴ κοινωνία δι’ ὅλα εὐγνωμο-νεῖ.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΚΑΤΟΥΝΙ

Ἡ 17ῃ Ἰανουαρίου εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου. Ἐκ-κλησία τιμημένη καὶ ὁ δνομα τοῦ Ἀγίου ὑπάρχει καὶ σὺ μνημονικῶ-μας χωρὶς τὸ Κατοῦνι. Θέλω νὰ παρακολουθήσω ὅπως δῆποτε τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ θέλω νὰ μορφώσω γνώμην, κατόπιν τῆς πληροφορίας διὰ ὁ πρωτεργέτης τῶν Κυθῆρων παρήγγειλε τὴν συμπληρώσῃ τὴν παντοειδῶν ἐλ-λειψῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, πρῶτῃ—πρῶτῃ, μὲ λίγη ψυχὴ βοήθεια ἐκνοήσαμεν ἐκ Καρβουνάδων πρὸς τὸ Κατοῦνι. Εἰς τὰ Τσιχα-λάκια ὁλόκληρος ἡ οἰκονομία τοῦ κ. Κωνστ. Λουράντου εἶναι ἔτοι-μος διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Τὸ αὐ-τοκίνητον ἐτοιμάζεται, ὁ ποτὲ συμ-συρφεύμεν νὰ ἔργα πολιτισμοῦ, τοῦλάχιστον ἄς διατηροῦμεν τὰ ὑφιστάμενα. Περιμένομεν ἐνερ-γείας.

φυλακισμένους μου Ἰωάν. Λουράν-τος ὁ ὁποῖος χρηματοδοτεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας μου τὰς τυπογραφικὰς μὲ προσλαμβάνει καὶ ἐμὲ, ἐκινῆσαμεν μέσφ Λιβιδίου δπου ἀπολαύσαμεν τὴν ὥραιαν θέαν καὶ σὲ λίγα λε-πτὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὸ Κατοῦνι καὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀν-τωνίου. Ἱερουργεῖ ὁ αἰδεσιμώτα-τος, ἱερεὺς Ἑμμ. Λουράντος βοη-θοῦμενος καὶ ἀπὸ τὸν αἰδεσιμώτα-τον ἱερέα Ἑμμ. Καλλίγερον. Καρ-μαλῆν. Ὁ χορὸς τῶν ψαλτῶν ὑπὸ τὸν κ. Θεόδωρον Τραβασάρον—ἄλλη μελωδικώτατα καὶ ἡ Θεία Χάρις ἐφαρπύεται εἰς τὸ ἐκκλησι-ασμα πού μὲ εὐλάβειαν παρακο-λουθεῖ. Ἡ ἐκκλησία μικροῦλα ἀλλ’ εὐπρεπισμένη ἦτο ἀσφυκτικῶς γεμάτη καὶ ἀρετοὶ ἠναγκάσθη-σαν νὰ παραμείνουν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ναοῦ. Κάθε ἀπλὸς παρατηρητὴς εἰσαύ-

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΔΑΠΑΝΟΝ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΠΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«ΕΛΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΜΕΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»,
«Ισον Έλευθερία—Δικαιοσύνη»
—Ισοπολιτεία εις όλους

Εις την στήλην αὐτήν θά δημοσιεύονται περιλήψεις παραπονεών οίονδήποτε Έλληνας και καθ' οίονδήποτε έντελώς άδάπανως.

ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΘΑ και ζητούμεν δικαιοσύνην οί μάρτυρες κατά τας δικαιοσύμους τής 6ης και 10ης Δεκεμβρίου 1947 εις τόν Δικαστήριον Δοσιλόγων Αθηνών και Παιριώς διά τή πληρωθέντα όδοικερικά. Καί άναλύομεν. Ο Αθανάσιος Τατσίλιος μάρτυς εις τόν Στρατοδικειον κατά τήν δίκην του Γερμανού Διοικητού Κρήτης έλαβε δι' όδοικερικά 150.000 δραχμάς. Οί μάρτυρες του Δικαστηρίου Δοσιλόγων Παιριώς έλαβον καθ' άρτάς 23.000 δραχμάς και ήμεις οί μάρτυρες του Δικαστηρίου Δοσιλόγων Αθηνών έλάβαμεν καθ' άρτάς 17.600. Όλοι οί μάρτυρες είμεθα Κυθήριοι, ήμεις μάλιστα τόν Δικαστήριον Αθηνών υπερεξέδωμεν να παρκαμίνουμεν επί 15 ήμερας. Καί αὐτά από τόν Υπουργείον τής Δικαιοσύνης εις τήν άρμοδιότητα του όποιου ύπάγονται. Εύαρεστηθείτε να εξετάσητε. Δεν είναι μόνον άδικον να διαπαινώσμεν πλέον του ήμισιως έκαστον μύριον και να μάς δώσουν 17.000 άλλα είναι και έντροπή.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ Έφορεία Κοινότητας Μυτιλίδων μάς παρεκάλεσε να γράψωμεν ότι δεν έλαβε είσότη 100 κεραμύδια διά τόν σχολείον των τά όποια κατ' επανάληψιν έγραψε ή συνάδελφος «Δράσις» ότι έστάλησαν και τά όποια έδώρησε ό κ. Δηλαβέρης.

ΟΡΙΣΜΕΝΑΙ οίκογένειαί στρατευσίμων παραπονούνται ότι καί τι έχε δημοσιευθή ότι θά έλκμβζον τόν δελτίον των τροφίμων ύπεραν θεωρούμενοι κατά τεκμήριον άποροι, καί τι περίοδους ίδιόκός υπάλληλος του Κέντρου Προνοίας Παιριώς και έδωσε τας δευτέρας όδηγίας και συνετάχθησαν αί σχετικές αιτήσεις και κατατάσεις εύδέν ένεργήθη μέχρι σήμερον. Εάν είναι γενικόν μέτρον, άδικον να παρκαμίνωζονται αί οίκογένειαί των Κυθήρων των όποιων τά τέκνα έκτελούν τόν πρής τήν Πατρίδα καθήκον των. Επίσης τόν αυτό γεννιέται και διά τόν έρεδρικόν έπίδομα, τόν όποιον ώς λέγομεν, εις τά κέντρα είναι γενικόν και έδω περιορισμένον.

ΕΛΛΑΒΑΜΕΝ έπιστολήν του έργαζτου Φιλίππου Πόση εκ Χώρας παραπονούντο ότι άπελύθη από τήν ύπηρεσίαν του εξετάλει εις τας άποθήκας τών τροφίμων τών Δημοσίου κριθείς κατά τήν έπιθεώρησιν ώς περιττός και ζητεί να άναθεωρηθή ή άπόφασις αὐτή από τήν άρμοδιαν ύπηρεσίαν του Υπουργείου Εφοδιασμού καθ' ό πτωχός οίκογένειαίς μή έχον σπιδαμήν γής. Έν συνεχεία γράφη ότι εις αὐτόν εδρέθησαν να καμουν οίκονομίαις; ήμεις γνωρίζοντες ότι είναι έντελώς άκτήμων συνηγορούμεν εάν είναι δυνατόν να διερρωθί.

μάς να βλέπη τόν σιννοτισμόν που δεν γίνεται και πάντοτε. Άλλά ώς άντελήφθημεν, τόσον οί κάτοικοι όσον και οί εκ των γειτονικών χωρίων προσκινηταί εξετάλουν ένα χριστιανικό καθήκον. Άπεδιδον τόν σεβισμόν εις τόν Άγιον Άντώνιον τόν του Χριστού Στρατιώτην, και συγχρόνως απέδιδον ένα δείγμα ευγνωμοσύνης εις τόν ευρωσιτήν τόν πρωτοεργάτην τής Νήσου κ. Μιχαήλ Σειντέκωλον. Κατανικτωτάτα έψάλλη ή θεία λειτουργία, ήλθε ή ώρα να εύλογηθούν οί άρτοι και όταν έφώνη ό Ιερέυς «Καί πλήθυνον αὐτά εις τούς οίκους των προσφρονώντων τά δώρα ταῦτα κ.λ.π.» ένας γυναικεύς ψυθουρισμός ήκούετο. Ο Θεός να τόν βοηθή! ήμεις δε άναλογίζομεθα και έβλέπαμεν ζωντανή προστά μας τήν Θεϊαν Δικαιοσύνην. Να βλέπομεν άσήμους χωρικούς, να εγκαταλείπουν από μικρά τήν γεννήτειραν, να πηγαίνουν εις τά ξένα, με ένα μόνον εφοδισμόν, τήν πίστην εις τόν Θεόν, να αυτοδημιουργούνται εις σοβαρούς οίκονομικούς, όργανισμούς και να διοχετεύουν άφείδως τόν καρπόν τής έργασίας των εις τούς έχοντας άνάγκην, εις τά κοινωνικά και πνευσιδική βοηθήματα. Τιμή και Δόξα

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΦΑΝΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Η 18η Ιανουαρίου 1948 όρίσθη ήμερα τής φανέλλας του στρατιώτου. Η καμπάνα έσήμανε. Τό Κράτος έκάλεσεν εις συναγερόν τόν λαόν. Η Έλλάς κινδυνεύει και πρέπει να σωθή. Πρώην μεγάλο Σύμμαχον, που θά ήλπιζαμεν βυθίειαν μάς κτυπούν άλύπητα, πλην ή άθάνατος Έλλάς με τήν αιωνίαν δόξαν τής Ισταται βράχος άκλόνητος. Επιστρέψετε τα πάντα. Η νεότης τής Έλλάδος μάχεται στα παντοειδή μέτωπα να καθυποτάξη τήν άνταρσίαν, να καθυποτάξη τούς χριστιανομάχους. Εις πάντα ήμάς των μετοπισθεν, τούς μη δυναμένους να φέρομεν τά βάρος του μετώπου δημιουργούνται καθήκοντα εξ ίσου σοβαρά. Ότι ήποτε καθήκον άνατεθή εις κάθε έναν μας εις τά μετωπισθεν, άς είμεθα πιστοί, άς είμεθα άγρυπνοι φρουροί, και όσοι λόγω των καθήκοντων των έρχονται εις άμεσον έπαφήν με τόν λαόν άς πείσουν όσους άμφισβαντες, ότι ένας είναι ό δρόμος τής τιμής και του καθήκοντος. «Τά πάντα γιά τήν Πατρίδα». Άς πείσωμεν τούς τυχόν υπάρχοντες άμετανοήτους, ότι πλανώνται, και έφ' όσον τά χέρια είναι καθαρά απόάδελ-

φικόν αίμα άς έλθουν μαζί μας, εις τούς κόλπους τής μαννας Έλλάδος, να συμπέσουν τής Έλληνικής μας οίκογενείας και τής όσον ούπω Εθνικής Άναστάσεως. Καί ήδη έφθασε και γιά μάς εις τά Κύθηρα ή ήμερα του Στρατιώτου. Είναι ή ήμερα του Στρατιώτου. Είναι ή ήμερα που καλούμεθα να έκκληρώσωμεν ένα υπέριστον καθήκον έναντι του Στρατού μας, που άγωνίζεται και θυσιάζεται διά τήν ύπαρξί του Έθνους μας. Τά Κύθηρα ούδέποτε ύστέρησαν να άποδείξουν έμπράκτως τά άκραφνή Έθνικά των αίσθήματα και δεν θά ύστέρησουν και τώρα. Τίτλος τιμής είναι ή έγγραφή κάθε οίκογενείας εις τόν έρανικόν κατ' όλογον. Άς άναλογισθώμεν πάντες, άφίνοντες τας δικαιολογίας, ότι είναι ιερός ό σκοπός είναι γιά να θερμάνουμε, τόσον από σωματικώς όσον και ήθικώς, άπόψως, τούς άκοιμήτους φρουρούς μας, που στά χιόνια ξενοκτώντες, όταν ήμεις έπαναπαυόμεθα, φρουρούν τά ιερά και όσια αὐτήν τήν ύπαρξιν μας. Τό σύνθημα άς είναι. «Ο εύπορος τόν τάλαντον, ό πτωχός τόν όβρόλον».

ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΙ ΜΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΝ

ΜΗ ΓΝΩΤΩ Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΤΙ ΠΟΙΕΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΟΥ

Αὐτό παραγγέλει ή Άγία Γραφή. Καί αὐτό τό παραγγέλλει διότι εάν μείν κρυφά ένα καλό έργον, εάν μείν κρυφή μία ευεργεσία προς ένα συνάνθρωπόν μας, τότε θά έχωμεν τόν μισθόν τή ήμέρā εκείνη ένώ εάν τό φανερώσωμεν, άπελάσβαμεν τόν μισθόν από τούς άνθρώπους, άπελάσβαμεν τούς έπαίνους διά τήν πράξιν μας και δεν μπορεί να έχωμεν, λαμβάνει εις τό άέριον από τόν Ούρανιον Πατέρα ό όποιος λέγει ότι «θέλει» άπόδωσή «έκατονταπλασίονα». Ένα τέτιο συμβαίνει με ένα καλό χριστιανό, που δεν μπορεί παρά να είναι άσφαλώς Κυθήριος. Διαιμένη εις Αὐτοκρατίαν υπό ψήφια Μ. Τ. σε κάποιο χωριό του Ν. Σ. Ω. —δεν γράφω τό χωριό διότι τότε δυνατόν να φανερωθή τόποτός είναι και ίσως να μή θήλ, γράφω μόνον ότι λαμβάνη τας έπιστολάς του εις τό Φ. Ο. Βοχ αριθ 107. του χω-

ριού εκείνου. Αὐτός λοιπόν σ'έλην κάποτε κάποτε χρήματα του Παππά Κουρμούλη από τά Καρμιλιανίνα και τό παραγγέλλει τά τή, διανομή. ήμεις εκ καθήκοντος πληροφορηθέντες τό γεγονός τό γράφομεν, συγκαίροντες έγκαρδίως τόν Κυθήριον αὐτόν διά τά χριστιανικά του αίσθήματα και προσηύχομεν. Όσοι δύνανται άς τόν μνησθώ. Άς άποταμύσωμεν και ολίγας στερίλνας έκεί πάνω ψηλά. Κάποτε θά τούς χρειάσθω, τόπον τό κεφάλαιον όσον και οί τόκοι' ένοούμεθα. Έχωμεν να γνωστοποιήσωμεν και άλλον χριστιανόν που και αὐτός βοηθεί, δι' αὐτόν δεν ύπάρχει λόγος να άποκρυβή και τόν παραδίδομεν εις τήν κοινήν ευγνωμοσύνη. Είναι ό Άντώνιος Έμμανουήλ Τραβασαρίνης από τά Τραβασαριανίνα —και λέγομεν και εις αὐτόν. «τέτια στράτα να λαλής»

ΔΙΑΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΑΤΗΝ; ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ ΕΠΕΣΕΝ Ο ΕΟΣΦΟΡΟΣ;

Είναι βέβαιον ότι ήσθάνθημεν πικρίαν, πλην ούδέν παράνομον διατιπούμεν έναντιον ούδένος εκ των προκλήτων διότι δεν ήθέλησαν να μάς τιμήσουν με τας εύχάς των προς τόν Κυθήριον λαόν. Είχομεν σκεφθή να τό ζητήσωμεν άλλα έρωτήσαντες τήν συνειδήσιν μας ήκούσαμεν. Όχι. Καί τούτο διότι οί περισσότεροι ίσως, να μή γνωρίζουν ότι οί χωρικοί των Κυθήρων έχουν εφημερίδα, αλλά πάλιν που ίσως και δεσμοί άρκετοι να μάς συνδέουν, δεν καταδεχόντο μέσα σέ εύρύ περιβάλλον να κρατούν ένα μικροσκοπικό χωρικό φύλλο σαν τήν Τρούθ και να συμπεριλαμβανή δημοσιεύσεις των. Έτσι έλέγισται ή κοινωνία δυστυχώς. Αφού ήκούσαμεν ότι κάποιος έπιστήμων έντροπόμενος να παρουσιάσει τόν γέγοντα χωρικό πατέρα του εις τόν κύκλον του έλεγε ότι δεν έχει πατέρα.

άμύζει εις τας οίκογενείας εκείνας που τέτοιους βλαστούς άνέθρεψαν. Τιμή και Δόξα στα χωριά που έχωμεν τέτοιους πολίτας να έπιδείξουν, και οί όποιοι τιμούν τό ένδοξον Έλληνικόν όνομα εις τήν ξένην. Άς δοξάζει και τό Κατόν τόν παντοδύναμον δι' τέτοιον Έλληνικόν κεφάλαιον άνέδειξε. Έτ' έλπίσμεν ή θεία λειτουργία έμμοιράσθη ό άρτος και εις τας 11 1/2 εξερχόμεθα του Ναού κατευοροιστήμενοι. Δύο φωτογράφι περιέμεναν έξω και μάς φωτογράφησαν, ό κ. Έμμανουήλ Π. Φατσάς και ό κ. Έμμανουήλ Παύλου Καραβουσιάνος. Εις μάτιν έπροσπαθούσαμεν να άναχωρήσωμεν διά τά σπία μας. Οί φιλόξενοι γνωστότατοι κάτοικοι έπέμενον και έτσι όλοι διεμοιράσθημεν εις τά διάφορα σπία. ήμεις έφιλοξενήθημεν εις τήν οικίαν του κ. Παναγιώτου Γ. Βάρδα παρακαθήσαντες με έκλεκτήν δημήγειρον συμπεριλαμβανομένους και του Ιερέως Καρμαλή, εις πολυτελή Τράπεζαν. Όλη ή ήμερα κατηναλώθη εις άλληλοεπισκέψεις και κατά τήν δόξιν του ήλιου άνεχωρήσαμεν με τας καλλιτέρας των έντυπώσεων. Είχομεν διέλην μιá ήμέρα που θά μείνη άληγομόνητος. Καί σαν τούς καλούς κατοίκους του γοισιού άναφονόμεν και ήμεις. «Ο Θεός να βοηθή ή δύναττον».

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

—Αδωφ τής άκηρύκτου Έμπολέμου καταστάσεως που ή Πατρίδα μας ύφίσταται από έσωτερικούς και έξωτερικούς έχθρους και ή νεότης τής Έλλάδος θυσιάζει τήν ύπαρξίν της γιά να καθυποτάξη τας έγκληματικές όρέξεις του έχθρου μας αί εύρται πέρασαν με μεγάλην ήσυχίαν. Αὐτό επέβαλεν ό σεβασμός δι' εκείνους που είναι οί άκοιμητοι φρουροί διά τήν ήσυχίαν του λαού. Τρόφιμα ύπάρχουν εις Κύθηρα και δεν παρουσιάζει έλλειψις. Αί τιμαί άνάλογα προς τας περιστάσεις. Άς εύχηθώμεν όλοι μας όπως τό έρχομενον νέον έτος 1949 εύρίσκαται ή Πατρίς μας εις τέτοιαν κατάστασιν άπόγεινής Έλληνικής άπόψης, ώστε να πανηγυρίζομεν τας άγιās έορτάς όπως τά παλαιά εύτυχισμένα χρόνια.

—Η κίνησις του πληθυσμού τής Κοινότητας Καρβουνάδων κατά τό λήξαν έτος 1947 ήτο ώς άκολούθως. Παρόντες κατά μέσον όρον 650, γεννήσεις 7, θάνατοι 8, Γάμοι 4

—Κατόπιν τής άποχωρήσεως εκ τής ένορίας Καρβουνάδων λόγω γήρατος του Ιερέως Θεοδ. Κασσιμάτη άντεβή ή έξυπηρέτησις τής Ένορίας εις τόν Ιερέα Έμμανουήλ Καλλιγερν Καρμαλήν, μέχρις όριστικής ρυθμίσεως τής θέσεως.

—Περιοδεύσε τήν Νήσον ό κ. Παναγιώτης Δημητρίου έλεγκτής του ταμείου επαγγελματιών —Βιοτεχνών Έλλάδος δι' ύπερσεακούς λόγους.

—Τό Νέον Διοικητικόν Συμβούλιον του Έμπορικου Συλλόγου Κυθήρων άπετελέσθη από τόν κ. Παναγιώτην Καρατζή Πρόεδρον, κ. Νικόλαον Μαζαράκη άντιπρόεδρον, κ. Νικόλαον Πετροχιλιον Γραμματέα, κ. Αλέξανδρον Βίζον ταμία και μέλη οί κ. κ. Έμμανουήλ Μ. Κασσιμάτης Άνδρέας Αλοφάντος και Νικόλαος Έμ. Καλλιγερν.

—Δι' έγγραφον του Σεβασματώτου Μητροπολίτου Ρυθείου —Οιτύλου και ήγης Τοποτηρητού Κυθήρων παραγγέλλει ή άνάδειξις νέων Έκκλησιαστικών Συμβουλίου δυνάμει του Νόμου περί Ένοριών διά τήν Περίοδον 1948 —1951

—Έξιμνησθή ή άτολογισμός τοπώτες 1947 του Άγαθοεργού Ταμείου ή Μυτιλιδιώτισσα. Κατ' αὐτόν τά έσοδα άνήλθον εις δραχμάς 1.426.105 αί δε παντοειδείς βοήθειαι εις δραχμάς 966.200, και τό καθαρόν ύπόλοιπον εις Νέον δραχμάς 459.905. Ός γνωστόν και ώς έμπαίρηται εκ του Άπολογισμού ούδε μία δραχμή δεν διατίθεται δι' έξδρα του κ. Σ. Καλούση έκτελούντος διαρτέαν τήν γενικήν ύπηρεσίαν του Ταμείου. Ν.μ.όρμεν δε ότι έπιβάλλεται να ένισχυθή σοβαρώς τό Ταμείον αὐτό τό όπουθεν εις τας έκτάκτους άναγκάς είναι παντοτε άρμόζον άναλόγως των οίκονομικών πόρων.

—Τήν 12ην Ιανουαρίου συνεδρίασε τό Ειρηνοδικειον Κυθήρων έκδικάσας μερικάς ύποθέσεις τό πλείστον άγορευτικής φύσεως.

—Μεγάλην σκοτεινιάν φέρη εις τήν πρωτεύσαν «Χώρα» τό κλείσιμον του Καρφευείου. Πόση θυσία πρέπει να άνοιχθή, δεν είναι μόνον τό στολίδι τής Χώρας αλλά είναι καί έξυπηρέτησις του λαού. Μπορεί λοιπόν εις τήν έξυπηρέτησιν του λαού όλοι πρέπει τά όποχωρούν. Άς μελετηθή και άς έξευρεθί τρόπος. Χρειάζεται. Πρωτεύουσα με ένα μικρό καροφενάκι όπως είναι σήμερον έξυπηρετεί τό κόσμο.

—Η σορά άπερατώθη με καλά άποτελέσματα. Προμηνύεται καλή έσοδεία —μάς άρέση άλλως τε και άς τό γράφομεν.

—Η έλασποαργωγή έτελείωσεν με λαμπρά άποτελέσματα τά έργοστασία μας ήργάσθησαν πολύ καλά. Τά μέγιστα συνέβαλεν και τό πρώτον έργασθεν υπό τήν Διοικήσιν του συμπαθούς έπαρχοματίν Νικόλαου Βάρδα.

—Με έθνικήν ύπερηφάνειαν παρακολούθει ό κόσμος τήν Προσκοπικήν κίνησιν. Κατηντίσθη ώς έπληροφρηθμεν όριας και έδωσε παραστάσεις αί όποιαί έπροκάλεσαν τήν ευχαρίστησιν εις τούς παρευρεθέντας. Τοιαύτας παραστάσεις μέχρις σήμερον που ή δλη τής έφημερίδος στέλλεται προς τύπωσιν διά τόν Φεβρουάριον έχον βοθή δύο εις Ποταμόν, μία εις Καρσιανίνα και μία εις Άλα' Τζάνηνα. Έπληροφρηθήν —δι' εις τό πρόγραμμα συμπεριλαμβάνεται και ή Καρβουνάδα, αλλά πρέπει να έξευρεθί χόρος που θά έξευρεθί, πρέπει να έξευρεθί, και δι' ήν παρστάσιν όταν γίνη θά γράφομεν λεπτομερείας. Τή: γενικής κινήσεως ήγονται ως έπληροφρηθήν με έθνικά μας έκείνα κεφάλαια τά όποια είναι οί πρώτοι όγκόλιθοι που έχον σήμερον να παρουσιάσουν τά Κύθηρα είναι ό σεβασμός μας Ιατρού κ. Δημήτριος Στάς, ό συμπαθέστατος Καθηγητής κ. Άνδρέας Φατσάς και ό άδαιμόντιος λογιότης τής Τραπεζής Άθηνών κ. Βογιατζής.

—Η Κυρία Σοφία Μιχ. Μυηλιναίου εκ Παιριώς έλθοσα εις Φατσάδικα προς έπίσκεψιν των έδω συναντών τας άφιχους εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίων Άναγούρων και τό όποτον παρέδωσε εις τόν αιδεσιμώτατον Εφημέριον Γεώργιον Φατσάδην Παράν πολυτίμητον στρώσιμον διά τήν Άγίαν Τράπεζαν εις μνήμην τής

Κοινωνικά

—Αφίξεις

Αφίχθη με όλιγοήμερον άδειαν όπως παρευρεθή πλησίον των γονέων του κατά τας έορτάς ό ναύτης Γεώργιος Έμμανουήλ Κασσιμάτης.

—Επίσης αφίχθη όπως παρευρεθί εις τούς γάμους τής άδελφής του Διαμάντης ό ναύτης Άνδρέας Μηνά Καλοκαιρινός.

—Αναχωρήσεις

—Ανεχώρησε δι' Αυστραλίαν ό έξ Έλεξανδράδων κ. Ιωάννης Ν. Καλοκαιρινός μετά των τριών τέκνων του.

—Ανεχώρησε δι' Αθήνας ό αιδεσιμώτατος Ιερέυς Φατσάδων Γεώργιος Φατσάς Πασσάς Ινα ύποστηθεραπεύειν.

—Γεννήσεις

—Η σύζυγος Γεωργίου Βενέρη Αικατερίνη εκ Κεραμουτού έτεκεν ήλιον. Να τούς ζήση.

—Η σύζυγος Έμμανουήλ Καλλιγερν Γρηγορία έτεκεν άρρεν. Να τούς ζήση.

—Αρραβώνες

—Η ώραιωτάτη Δνις Πασχαλιά Έμ. Μπατσάλη και ό Ιωάννης Π. Κασσιμάτης ή Καφεντζής ήραβωνίσθησαν. Εύχόμεθα ταχεία τήν στέψιν.

—Ο Θεόδωρος Βας. Κασσιμάτης και ή καλλιόμορφος Δνις Πηνελόπη Δημ. Κασσιμάτη εκ Λειβαδίου ήραβωνίσθησαν.

—Γάμοι

—Ο άρτι άρχιχθς έξ Αμερικής Έμμανουήλ Γ. Στάθης και ή Δνις Αικατερίνη Γ. Στάθης εκ Σταθιανήκων έτέλεσαν τούς γάμους των.

—Ο Έμμανουήλ Γ. Κασσιμάτης και ή ώραιωτάτη Δνις Διαμάντη Μηνά Καλοκαιρινού έξ Έλεξανδράδων έτέλεσαν τούς γάμους των.

—Ο ρέκτης νέος κ' Διονύσιος Ν. Φατσάς και ή μετά πολλών χαρισμάτων προικισμένη Δνις Σταμάτα Γ. Κασσιμάτη εκ Φατσάδων έτέλεσαν τούς γάμους των.

—Η Δνις Μαρία Παναγ. Κασσιμάτη εκ Κεραμουτού και ό κ. Φ. Σαχινίος έτέλεσαν τούς γάμους των εις Χαλάνδρι Αθηνών.

—Η «Τρούθ» εύχεται εις όλα τ' άνωτέρω νεαρά ζευγαράκια βίον εύτυχή και άνάφελον.

Εις Καρβουνάδες

εύχάριστον γεγονός

Με μεγάλην ευχαρίστησιν οί κάτοικοι τής περιφερείας έπληροφρηθήσαν τό ευχάριστον γεγονός, τήν άμοιβήν υπόσχασιν γάμου δύο συμπαθεστών και ευγενεστάτων υπάργων, τής ώραιωτάτης Δος Άννας Παναγ. Κασσιμάτη και του έκλεκτου Ρίπτου Καρβουνάδων Παναγιώτου Κασσιμάτη. Η τελετή των άρραβώνων έλαβε χώραν τή 18ην Ιανουαριου μέσα εις ένα κύκλο των συγγενών και φίλων, οί όποιοι υπέβαλον τας εύχάς των εις τό νέον αὐτό ταριαστόν ζευγαράκι. Αί θυγατέρες του φίλου Έμμανουήλ Τζάνηνα καφεπώλων εκ Λειβαδίου ένδοσιασαν τήν δημήγειρον με τά έθνικά των τραγούδια καθώς και άλλαι Δες που παρευρεθήσαν.

Η «Τρούθ» με ήλικρινή και άδολή αγάπη άπευθύνει τά θερμότατα συγχαρητήρια και εύχεται ταχεία τήν στέψιν.

Εύχαριστήριον

—Η οίκογένεια Βασιλείου Ν. Γλυτσού εκ Δοκίμων Κυθήρων θεωρεί καθήκον της να εκφράση δημοσίως τήν ευγνωμοσύνην της προς τά άντινομικά όργανα Κυθήρων τά όποια εκ τής άμέσου και δραστήριας ένεργείας των κατόρθωσαν να εύρουν τό άπολεσθέν παρά τής άνω οίκογενείας δέμα έντός είκοσι τεσσάρων ώρών.

—του χωρίου Φατσάδων μητρός τής.

—Διά πρώτην φοράν επί πολλά χρόνια ή Καρβουνάδα έστερείτο ιερέως κατά τά Φάτα. Οί ένοριταί μερικοί μετέβησαν εις Έλεξανδράδες δι' αὐτοκινήτου όπου Ιερούργη ό έξυπηρετών και τήν Καρβουνάδα αιδεσιμώτατος Ιερέυς Έμμαν. Καλλιγερν Καρμαλής, μερικοί εις Κεραμουτόν και μερικοί εις Μυτιλήδα.

—Πληροφορούμεθα ότι καί συμβαίνει με τό ζήτημα τό Έκκλησιαστικόν του συμπαθέστατου χωριού Κάλαμος. Εάν πρόκειται γιά τυπικά πράγματα πρέπει έπειγόντως να τακτοποιηθή. Οί Τοιργώτες καυχόμεθα ότι είναι και πειθαρχικοί και νομοταγείς εις όλα, ιδιαίτερα όταν πρόκειται γιά τά θρησκευτικά μας ζητήματα.

—Δι' άπόφασιν του ύπουργού Έφοδιασμού αί τιμαί του τυρού φέτας όρίζονται τής νέας έσοδείας χονδρικός εις 8.800, λιανικός 10.000 παλαιάς έσοδείας α' ποιότητος χονδρικός 11.000, λιανικός 12. β' κατηγορίας 9500 χονδρικός 10200 λιανικός κατ' άκόν.

—Διαδίδεται τήν «Τρούθ των Κυθήρων» είναι ή μόνη έφημερίς που έξυπηρετεί τά ίδια τά συμφέροντά σας.